

DECIZIA nr. 75/2020
privind solutionarea contestatiei formulata de
.X.,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. x/2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București a fost sesizată de Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice cu adresa nr. X/2019, înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/2019, cu privire la contestația formulată de **.X.**, **CUI-x**, cu sediul în x.

Obiectul contestației, înregistrata la Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice sub nr. X/2019, îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019 de către Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice prin care s-au stabilit în sarcina **.X.** obligații suplimentare de plată în sumă de **x lei**, reprezentând **TVA stabilit suplimentar**.

În raport de data comunicării actelor administrativ fiscale contestate, sub semnatura, respectiv x/**2019**, contestația a fost înregistrată la Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice în data de x/**2019**, aceasta fiind depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270, art. 272 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură fiscală, aprobată prin Legea nr. 207/2015, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de **.X.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresa înregistrată la Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice sub nr. 348x/2019 și la D.G.R.F.P.B. sub nr. x/2019, **.X.** contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019 de către Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice.

În susținerea contestației, **.X.** aduce următoarele argumente:

- Potrivit dispozițiilor art. 146 alin. (1) Cod fiscal, pentru exercitarea dreptului de deducere este necesară prezentarea unei facturi fiscale care să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 155 Cod fiscal, iar livrarile de bunuri să provină de la o persoană impozabilă. În cauza, organul fiscal a reținut că nefiind îndeplinită această condiție, întrucât societatea de la care contestată a achiziționat marfa nu mai era persoană impozabilă, fiind declarată inactivă;

- Jurisprudența CJUE conduce la concluzia că nu se poate refuza unei persoane impozabile dreptul de a deduce TVA pe motiv că emitentul unei facturi a săvârșit nereguli, așa cum în mod eronat invocă organul fiscal în raport de inspecția fiscală, fără ca autoritatea fiscală să dovedească, având în vedere elemente obiective, că persoana

impozabila respectiva stia sau ar fi trebuit sa stie ca operatiunea invocata pentru a jutifica dreptul de deducere era efectuata de catre o societate care a fost declarata inactiva.

In concluzie, .X. solicita desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane juridice nr. x/2019.

II. Prin Raportul de inspectie fiscală nr. x/2019, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiilor fiscale la persoane juridice nr. x/2019, organele de inspectie fiscală din cadrul Administrației Sector 2 a Finanțelor Publice, au constatat următoarele:

Inspectia fiscala partiala a fost initiata in vederea solutionarii decontului cu suma negativa de taxa pe valoarea adaugata cu optiune de rambursare nr. X/2018, pentru suma de x lei, aferent lunii septembrie 2018-control anticipat.

In urma inspectiei fiscale s-a majorat baza impozabila cu suma de x lei si s-a stabilit suplimentar TVA in suma de x lei, compus din:

- x lei TVA dedusa aferenta pretului imobilului situat in Bucuresti, str. x, vanzarea imobilului respectiv fiind o operatiune scutita conform art. 292. alin. (2) din Codul fiscal, iar furnizorul nu a optat pentru aplicarea regimului normal de taxare conform art. 292 alin. (3) Cod fiscal;

- x lei TVA dedusa aferenta serviciilor de marketing facturate de .Y., conform prevederilor art. 297 alin. (4), art. 281 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 Cod fiscal;

- x lei TVA aferenta cotei indiviza pentru apartamentul nr. x, deoarece nu au fost respectate prevederile art. 331 alin. (2) lit g) din Legea nr. 227/2015 Cod fiscal si a punctului 109 alin. (4) din Normele metodologice.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contribuabilei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

3.1. Referitor la TVA stabilita suplimentar în sumă de x lei.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea beneficiaza de drept de deducere a TVA pentru achizitionarea de bunuri imobile scutite direct prin efectul legii, in conditiile in care nu a facut dovada ca furnizorul a depus notificari pentru taxarea livrării de constructii prin optiune

În fapt, în urma verificării, organele de inspectie fiscală au stabilit TVA stabilita suplimentar în suma de x lei aferenta pretului imobilului situat in x, livrarea imobilului in speta este o operatiune scutita de TVA, deoarece furnizorul nu a optat pentru aplicarea regimului normal de taxare.

Societatea .X. a dedus TVA pentru imobilul achizitionat in luna septembrie 2016 de la furnizorul .Y. in decontul de TVA aferent trimestrului II 2017, cand aceasta si-a reactivat codul de TVA.

În drept, potrivit prevederilor art. 292 alin. (2), lit. f) și alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă pentru anul 2016:

“Art. 292 -(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

(...)

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) și f), în condițiile stabilite prin normele metodologice. Norme metodologice”

Norme metodologice:

“57. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 332 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.”

(...)

“(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare se transmite clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 297 - 301 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se comunică în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea, dacă optează pentru taxare, și să depună și notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).”

“(11) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus

notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni. Aceleași prevederi se aplică corespunzător și pentru notificarea prevăzută la alin. (7).”

“58. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.”

(...)

“(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător și nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 297 - 301 din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie și cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.”

(...)

“(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale precitate, scutirile de TVA prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, **inclusiv scutirea pentru operațiunile de livrare de construcții vechi, sunt obligatorii** pentru orice persoana impozabilă care realizează astfel de operațiuni, iar **beneficiarii nu au drept de deducere a TVA**, aplicată în mod eronat de către furnizori pentru o operațiune pentru care legea prevede scutirea. Prin excepție de la acest cadru general, operațiunile de vânzare de bunuri imobile, cu excepția celor noi, pot fi supuse regimului normal de taxare, iar cumpărătorii își pot deduce taxa, cu condiția ca persoana impozabilă furnizoare să notifice organelor fiscale opțiunea sa în acest sens, aplicarea TVA urmand să se realizeze pentru bunurile sau numai pentru anumite parti din aceste bunuri și de la data înscrisă în notificare.

Nefiind o obligație, ci un drept care se acordă persoanelor impozabile de a taxa operațiunile de vânzare de bunuri imobile vechi, altminteri scutite, fără drept de deducere a TVA din amonte, este firesc ca legiuitorul să impună anumite condiții pentru exercitarea acestui drept, inclusiv sub forma depunerii la organele fiscale competente a unei notificări care să conțină anumite informații obligatorii.

In speta, în septembrie 2016, contestatara a achiziționat de la .Y. un imobil situat în x, scopul investiției fiind închirierea imobilului cu regim normal de taxare TVA 19%.

Pretul achiziției este de x lei plus TVA în suma de x lei, compusă din suma de x

lei aferenta pretului terenului si suma de x lei TVA, aferenta pretului apartamentului.

Organele de inspectie fiscala mentioneaza ca .Y. a avut codul de TVA anulat in perioada 05.02.2016-04.05.2017, aceasta redevenind platitoare de TVA incepand cu data de 04.05.2017.

Fata de evidenta contabila, organele de inspectie fiscala au stabilit diferente de TVA in suma de x lei.

Din raspunsul la solicitarea de informatii, rezulta ca .X. a optat pentru deducerea TVA aferenta achizitiei mobilului tinand cont de urmatoarele aspecte:

- .Y. si-a reactivat codul de TVA iar conform deciziei emise de Curtea de Justitie a Uniunii Europene in cauza Paper Consult (c-101/16), contestatara poate deduce TVA aferenta tranzactiei;

- pretul tranzactiei a fost achitat integral, inclusiv TVA;

- operatiunea efectuata a fost realizata cu scop economic, iar bunul achizitionat genereaza venituri operationale in cadrul societatii.

Prin solicitarea de informatii nr. X/2019, echipa de inspectie fiscala a solicitat prezentarea notificarii depusa de .Y., prin care aceasta opteaza pentru taxare conform art. 292 alin. (3) si a pct. 57 alin. (4) din Normele metodologice din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

In raspunsul la solicitarea de informatii, imputernicitul administratorului societatii precizeaza urmatoarele:

“In legatura cu notificarea depusa de .Y., prin care opteaza pentru taxare, conform art. 292 alin. (3) si a pct. 57 alin. (4) din Normele metodologice din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, am solicitat notificarea pentru optare taxare TVA aferenta tranzactiei cu partenerul .Y. si ni s-a comunicat ca tranzactia s-a efectuat fara a fi necesara notificarea de optare TVA, intrucat tranzactia nu intra sub incidenta operatiunilor scutite conform art. 292 alin. (3) si a pct. 57 alin. (4) din Normele metodologice din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Imobilul nu este considerat cladire noua.”

Din documentele aflate la dosarul cauzei, rezulta ca pana la finalizarea controlului, nu s-a depus notificarea solicitata, conform pct 58 alin. (9) din Normele metodologice din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

Referitor la invocarile contestatarei se retine ca organele de inspectie fiscala nu au respins la rambursare TVA in suma de x lei pe motiv ca vanzatorul imobilului este inactiv, asa cum eronat sustine societatea contestatara, ci datorita faptului ca au considerat ca livrarea imobilului in speta este o operatiune scutita de TVA conform art. 292 alin. (2) lit. f) Cod fiscal, deoarece cladirea este veche si vanzatorul nu a optat pentru aplicarea regimului normal de taxare.

In ceea ce priveste dreptul de deducere a TVA, referitor la invocarea hotărârilor jurisprudenței CJUE în susținerea contestației pe această speță, se reține că, acestea nu sunt relevante și nu pot fi luate în considerare în soluționarea favorabilă a contestației întrucât :

- de la data aderării, legislația română a fost armonizată cu Directiva a 6-a a C.E.E., iar prin Tratatul de Aderare, țara noastră s-a obligat, printre altele, să respecte aquis-ul comunitar, inclusiv deciziile Curții de Justiție Europene, motiv pentru care aceste interpretări sunt luate în considerare pentru a asigura o aplicare unitară a legii;

- dreptul comunitar, respectiv Directiva 2006/112/CE și legislația națională în domeniul fiscal nu conțin prevederi exprese privind condițiile în care poate fi anulat dreptul de deducere a TVA în scopul obținerii de avantaje fiscale, și din acest motiv Curtea de Justiție a Uniunii Europene clarifică în astfel de situații limitele privind dreptul de deducere a TVA;

- conform legislației europene în materie de TVA, respectiv reglementările aduse de Directiva 2006/112/CE (Directiva a 6-a în materie de TVA), aceasta se referă la operațiunile ce intră sub incidența TVA, neexcluzând legislațiile naționale în vigoare ale fiecărui stat membru în parte;

- Directiva 2006/112/CE se referă la operațiunile care au loc la nivelul Uniunii Europene și interpretează faptul că statele membre pot impune limite, modalități și dispoziții speciale, iar măsurile naționale din România prevăd foarte clar elementele obligatorii necesare în îndeplinirea dreptului de deducere a TVA;

- totodată, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene impune obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii. Astfel, Curtea Europeană de Justiție a subliniat că distincția dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA și demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerentă în funcționarea sistemului comun de TVA;

- de asemenea, Curtea a stabilit că este obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii.

Instituția fiscală, prin obiectul său de activitate, nu are competența materială de a se pronunța asupra legalității, oportunității, necesității ori constituționalității legislației pe care o aplică sau asupra intențiilor legiuitorului.

În acest sens, legislația comunitară dă statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitării dreptului de deducere a TVA, în special modul în care persoanele impozabile urmează să își stabilească acest drept.

În consecință, Curtea de Justiție a Uniunii Europene are numai obligația interpretării dreptului comunitar, nu și a aplicării acestuia în cazuri individuale concrete, CJUE elaborează o premisă abstractă, însă având în vedere toate particularitățile cauzei.

Curtea nu face nicio apreciere pe fondul cauzei și nici nu pronunță o hotărâre asupra cauzei, lucru care intră în competența exclusivă a instanțelor naționale.

Soluțiile date de CJUE sunt obligatorii doar în ceea ce privește modul în care interpretează dispozițiile dreptului european, dar nu creează norme juridice noi, acest lucru fiind atributul puterii legislative a fiecărui stat, cu atât mai mult cu cât jurisprudența Curții Europene de Justiție impune obligația persoanei care solicită deducerea taxei pe valoarea adăugată să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, iar autoritățile fiscale au dreptul să refuze permiterea dreptului de deducere în raport cu elemente obiective.

Totodata, se retine ca nici cauza Paper Consult (c-101/16) nu este aplicabila spetei, intrucat aceasta se refera la respingerea dreptului de deducere pentru achizitii de la societati inactive, or in cauza, motivul respingerii a fost altul, astfel cum a fost anterior prezentat.

În concluzie, având în vedere cele precizate mai sus, documentele anexate la dosarul cauzei, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține faptul că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit în sarcina .X., TVA de plată în cuantum de x lei, fapt pentru care **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de .X., pentru acest capat de cerere, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019 de către Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, în ceea ce privește suma de x lei, reprezentând **taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar**.

3.2. Referitor la TVA stabilita suplimentar în sumă de x lei.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestatara nu precizează motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază contestația și din care să rezulte o altă situație de fapt decât cea constatată de organele fiscale.

În fapt, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au stabilit in sarcina societatatii contestatare TVA stabilita suplimentar in suma de x lei, astfel:

- x lei TVA dedusa aferenta serviciilor de marketing facturate de .Y. conform prevederilor art. 297 alin. (4), art. 281 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal;
- x lei TVA aferenta cotei indiviza aferenta apartamentului nr.x deoarece nu au fost respectate prevederile art. 331 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal si a pct. 109 alin. (4) din Normele metodologice.

In drept, potrivit prevederilor art. 269 alin. (1) si art. 276 alin. (1) si (6) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

“Art. 269 - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;***
- b) obiectul contestației;***
- c) motivele de fapt și de drept;***
- d) dovezile pe care se întemeiază;(...)”***

“Art. 276 - (1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.(...)”

(6) Organul de soluționare competent se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei.”

coroborate cu prevederile pct. 2.6 și pct. 11.1. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror:

“2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decaderii..”,

“11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

Din dispozițiile legale citate mai sus, se reține că, în contestație, contribuabila trebuie să menționeze atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în termenul în care se poate formula și contestația, respectiv 45 de zile de la data comunicării actului atacat, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată.

Prin contestația formulată, .X. nu a adus niciun argument în fapt și în drept referitor la calculul eronat al taxei pe valoarea adăugată în suma de x lei.

Or, potrivit doctrinei juridice, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin “actor incumbit probatio”, principiu regăsit și în **art. 250** din Noul Cod de procedură civilă care prevede că “*dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin inscripții [...]*”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatarului.**

Prin urmare, în baza celor reținute și având în vedere că .X., deși contestă TVA stabilită suplimentar prin decizia atacată, nu aduce, în termenul legal de 45 de zile de la depunerea contestației și nici până la data prezentei, motivații bazate pe dovezi și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată cuantumul sumelor stabilite de organul fiscal și din care să rezulte o situație diferită față de cea constatată de acestea, organul de soluționare a contestației neputându-se substitui contestatarii cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019, prin care s-a stabilit suplimentar TVA în sumă de 27.995 lei, conform prevederilor **pct. 2.5** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căror:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

În concluzie, **se va respinge parțial ca nemotivată** contestația formulată de .X. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019 prin care s-a stabilit în sarcina contestatarii **TVA stabilita suplimentar** în suma de **x lei**.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 292 alin. (2), lit. f) și alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pct. 57 și pct. 58 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 269 și art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 2.5, 2.6 și 11.1 din OPANAF nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

1. Respingerea în parte ca neîntemeiată a contestației formulată de .X. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019 de către Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, pentru suma de **x lei**, reprezentând **TVA stabilita suplimentar**;

2. Respingerea în parte ca nemotivată a contestației formulată de .X. împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. x/2019, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. x/2019 de către Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice, pentru suma de **x lei**, reprezentând **TVA stabilita suplimentară**

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.